

Beste vrienden,

Gelukkig nieuwjaar allemaal! Het doet me deugd om jullie ook dit jaar zo talrijk te mogen verwelkomen.

Ik ga beginnen met iets wat ik normaal echt bijna nooit doe, en dat is een Latijnse spreuk citeren. Het is er eentje uit de Sermones van mijn favoriete dichter Horatius: "Ingenium res adversae nudare solent, celare secundae". Ik weet dat ik dat voor jullie niet moet vertalen, maar er zijn ook journalisten aanwezig en dus doe ik het toch maar: "Tegenspoed onthult het karakter, voorspoed bedekt het."

In 2019 is volgens mij het karakter van de N-VA inderdaad onthuld. Want in 2019 kenden wij tegenspoed en iedereen weet dat we sindsdien politiek in een buitengewoon moeilijke positie zijn verzeild. Volgens Horatius beleefden we dus een test van onze ware aard. Welnu, we hebben die test met glans doorstaan. Vanavond staan we hier samen: eensgezind, vastberaden en sterk. De grootste partij van Vlaanderen, een partij die mensen verenigt die zich blijven inzetten voor de idealen die wij delen. Van de Dorpsstraat tot de Wetstraat. Wij staan hier samen en ik sta voor u als een voorzitter die trots is op een partij die rechttop staat voor het belang van alle Vlamingen.

Op het Vlaamse niveau bewijzen we dat volop en leveren wij opnieuw de Vlaamse minister-president. Ik wil eerst nogmaals Geert Bourgeois en zijn ploeg bedanken. Geert, Liesbeth, Ben en Philippe, jullie mogen fier zijn want jullie hebben Vlaanderen welvarender, duurzamer en zorgzamer gemaakt. Proficiat en dank daarvoor.

Dankzij jullie kan Vlaanderen met vertrouwen naar de toekomst kijken. En met de nieuwe Vlaamse Regering durf ik zeggen dat de jaren twintig van deze eeuw opnieuw van ons zullen zijn. Onder leiding van Jan Jambon geven we vanavond het startschot aan de *Roaring Twenties* van Vlaanderen. Want vriend en vijand hebben het meermaals erkend: nog nooit drukte de N-VA sterker haar stempel op het Vlaams regeerakkoord.

De Vlaamse Regering zet de tering naar de nering, en dat is nodig maar per definitie niet aangenaam. Maar bovenal verschuift Vlaanderen de klemtoon verder naar investeren. Een nieuw recordbedrag aan investeringen wordt uitgerold: in een werkend en ondernemend Vlaanderen, in kwaliteitsvol onderwijs en in de Vlaamse zorgsector. Maar evenzeer in meer natuur, in het versterken van innovatie en ... in de opwaardering van onze Vlaamse identiteit.

Het Vlaamse burgerschap is een kostbaar goed. We vragen grotere inspanningen voor wie het wil verwerven, bijvoorbeeld als het erop aankomt onze taal te leren. En we verhogen de drempels van de Vlaamse welvaartsstaat, want we vinden het normaal dat men eerst een bijdrage levert vooraleer men daar volop kan van meegenieten. Bijvoorbeeld van het kindergeld.

Maar laat er geen misverstand over bestaan: wie de moeite doet om Vlaanderen te omarmen, wordt voluit door ons omarmd. Meer nog, we achten dit essentieel voor een moderne, gezonde Vlaamse identiteit. In de Vlaamse natie die wij samen willen vormen is er voor racisme geen enkele plaats. Zelfbewustzijn en trots zijn daarentegen voor ons geen vieze woorden. Evenmin als kennis van het eigen verleden, vormgegeven in een Vlaamse canon.

De belangrijkste Vlaamse bevoegdheid om dit waar te maken, is ongetwijfeld onderwijs. We zijn dan ook blij dat de N-VA deze uitdaging voor haar rekening mag nemen. Ben, deze zware taak ligt op uw frêle schouders.

Want als Vlaanderen verder wil schitteren als topregio, dan zullen we de talenten van al onze jongeren broodnodig hebben. We moeten weer aansluiten bij het geloof in de vooruitgang en in het eigen kunnen. Op basis daarvan moeten we Vlaamse jongeren opnieuw meer uitdagen om te excelleren en boven zichzelf uit te stijgen. En wie excelleren zegt, die zegt meteen ook het woord eren. Laat ons de leerkrachten eren. Laat ons eerbied hebben voor wat zij het beste kunnen, en dat is voor de klas staan, les geven, kennis overdragen. Want de wortels van onderwijs zijn bitter, maar de vruchten zijn zoet. (Aristoteles)

Dat wil niet zeggen dat jongeren niks te zeggen zouden hebben. Als jongeren bezorgd zijn, dan is het onze plicht om te luisteren. En jongeren vragen vandaag meer inspanningen voor een veilige en gezonde leefomgeving. Niemand begrijpt dat beter dan onze minister van Omgeving en allereerste Vlaamse minister van Justitie: Zuhal Demir.

Zuhal, in deze combinatie kan je eindelijk uw gekende *iron lady* verzoenen met uw innerlijke *green lady*. Zo komt er maar liefst vierduizend hectare extra bos in Vlaanderen. Om u een idee te geven: dat is meer dan tweeduizend keer deze Nekkerhal. Een minister van leefmilieu die ambitie voorop stelt, maar er ook haalbare en betaalbare plannen naast legt, het lijkt stilaan een bedreigde diersoort.

Dat brengt me naadloos bij Matthias Diependaele, onze minister van Financiën en Begroting. En waarom zeg ik dat? Omdat hij de enige minister met die bevoegdheid is die in dit land nog wakker ligt van gezonde financiën. Vlaanderen wordt beheerd door een goede huisvader. Wij gaan de noodzakelijke investeringen dus niet financieren met belastingverhogingen en we schuiven de rekening niet door naar de toekomstige generaties.

Daarom stel ik een nieuw motto voor aan de regering-Jambon. Jan, jij lanceerde met verve het motto "da goade gij nie bepoale", maar ik zou dat aanpassen naar: "Da goade gij nie betoale!"

Vlaanderen kent trouwens nog een belangrijke toezichthouder: Liesbeth Homans. Liesbeth, je trad in de voetsporen van Jan Peumans en dat zijn grote schoenen om te vullen, althans figuurlijk. Beste Liesbeth, ik wens je veel succes als Vlaanderens eerste burger. En ik wil ook een woord van waardering uitspreken voor uw voorgangers. De eigenzinnige Jan Peumans. Maar ook Wilfried Vandaele, de noeste West-Vlaming die nu onze fractie leidt. En ook onze trouwe vriend Kris Van Dijck. Kris, aan u wil ik één ding zeggen: iedereen maakt fouten in het leven, maar niemand verdient het om met laster en leugens te worden neergehaald. En al zeker jij niet.

Beste vrienden, ik denk dat Vlaanderen in goede handen is en blijft. Maar ook in Europa zal de N-VA haar stem laten klinken. Niet het minst om daar onze vrienden te ondersteunen. Het is bijzonder triest dat ik al voor het derde jaar op rij moet stilstaan bij de onaanvaardbare situatie in Catalonië. Europa blijft de andere kant uitkijken bij het schenden van de meest fundamentele democratische basisrechten terwijl vreedzame politici nu al meer dan 800 dagen in de gevangenis zitten. Hoe is dit mogelijk in de 21ste eeuw?

Net voor Kerstmis werd een hoopgevende overwinning geboekt. Onder meer dankzij de politieke druk van onze Europese parlementsleden Geert, Johan en Assita kregen de verkozen Catalaanse politici na een half jaar van weerstand eindelijk hun toegangsbadge voor het Europees Parlement. Carles Puigdemont en Toni Comín kunnen maandag voor het eerst de stem van meer dan een

Alleen het gesproken woord telt

miljoen Catalaanse kiezers verdedigen in het Europese halfroond. In ons zullen ze daar een trouwe partner blijven vinden. Het is mijn vurige wens dat we onze volgende Nieuwjaar zullen vieren met onze vrienden in vrijheid.

Beste vrienden,

Als ik het goed heb, zie ik zo'n vijfduizend leeuwen in de zaal. Maar er staat ook een olifant in de kamer: de federale regeringskwesitie.

U zou het natuurlijk graag vernemen nu we hier toch onder ons zijn. Net zoals de talrijk opgekomen journalisten uit alle delen van ons land.

Helaas, het is alles behalve duidelijk wat de komende dagen zullen brengen. De toestand is hoogst onzeker. Maar gelukkig is de N-VA een partij die ook in zo'n toestand, of misschien zelfs vooral in zo'n toestand, wel onwrikbare zekerheden kent.

Zeker is dat wij een partij zijn die nooit in een regering zal stappen louter voor de meerdere eer en glorie van partijtoppers die graag minister of zelfs eerste minister zouden willen worden.

Zeker is ook dat wij een uitgewerkte oplossing hebben voor de democratische onbestuurbaarheid van België, daar waar anderen nu openlijk moeten toegeven dat ze die helemaal niet hebben. Met lapmiddelen is nochtans niemand nog gebaat.

Zeker is eveneens dat wij geen regering kunnen aanvaarden die geen meerderheid heeft in Vlaanderen. En evenmin een regering die onvoldoende beantwoordt aan de noden van de Vlamingen.

Zeker is dat wij geen aanslag zullen dulden op de Vlaamse spaarzaamheid, op onze ondernemingszin en op onze welvaart.

Zeker is kortom dat wij heel goed weten waarom één miljoen Vlamingen voor de N-VA kozen en u lid bent geworden van de N-VA. Zeker is dat wij dat altijd voor ogen zullen houden. Zeker is dat ik nooit een congres zal bijeenroepen waar wij u niet recht in de ogen durven kijken.

Een laatste zekerheid die ik u meegeef, is dat wij als N-VA niet bang zijn om verantwoordelijkheid op te nemen. We deden dit in de afgelopen federale regering.

Daarin hebben wij de grootste migratiecrisis sinds de Tweede Wereldoorlog moeten beheren, en dat heeft Theo voortreffelijk gedaan. De verstrenging van het migratiebeleid in Europa is aan de orde. In plaats van ons beleid af te breken en daardoor een nieuwe asielcrisis uit te lokken, willen wij dat de volgende regering volop die kaart durft trekken.

Ook sociaal-economisch is onze balans, ondanks de negatieve perceptie sinds het afgelopen jaar, alles behalve slecht: 316.000 banen kwamen erbij, vooral in de private sector; in Vlaanderen steeg de werkzaamheidsgraad naar een record van 76 procent. Mocht dat het gemiddelde van heel België zijn, dan was er geen vuiltje meer aan de lucht. Het deficit was in ons laatste jaar gezakt tot 0,7 procent en de staatsschuld zit opnieuw onder de 100 procent bbp.

Wij wensen dat de volgende regering eensgezinder en dus nog sterker de ingeslagen weg naar sociaal-economisch herstel zou verderzetten. Want alleen zo krijgen we ruimte voor een sterker sociaal beleid, en dan denk ik prioritair aan de verhoging van de lage pensioenen. En alleen zo krijgen we meer middelen om de weg verder te zetten die Jan en Steven eindelijk hebben ingezet, de weg naar meer veiligheid, met een sterkere politie en een moderne defensie.

Alleen het gesproken woord telt

Beste vrienden,

U hoort het, wij zullen de lat en het vaandel hoog houden.

Maar nu is het tijd om het nieuwe jaar in te feesten. Vooraleer dat feest hier kan losbarsten, wil ik jullie wel nog even voorstellen aan Leo. Jullie horen het goed: Leo, niet Theo, die hoeft aan niemand nog voorgesteld te worden. Leo is de naam van ons vernieuwde ledenmagazine. Binnen een tweetal weken zullen jullie het resultaat mogen bewonderen. (Leo is Latijn voor leeuw)

Achter de schermen werkten we intens aan enkele initiatieven die de partijwerking verder moeten verbeteren. Zo komt er een splinternieuwe webwinkel, een innovatief platform voor onze lokale afdelingen en fracties, en nog heel wat meer. Ook de partij gaat in 2020 met Volle Vaart Vooruit.

Ik merk dat intussen onze gast-dj staat te popelen om die leuze in de praktijk om te zetten. Hij heeft voor jullie drie plaatjes klaar staan.